

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

 CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

 ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, adjunt a la presidència
BERTA CASTELLET, directora de màrqueting
GONZALO CANEDO, director comercial
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
JOAN SERRA, director de producció
IVAN GRAU, cap financer
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**L'ESTUDI DE LA NOSTRA
LLENGUA ESTÀ CREIXENT**

Santi Nolla

Periodista

EN SÍNTESI

Abstenció dual

Català al món

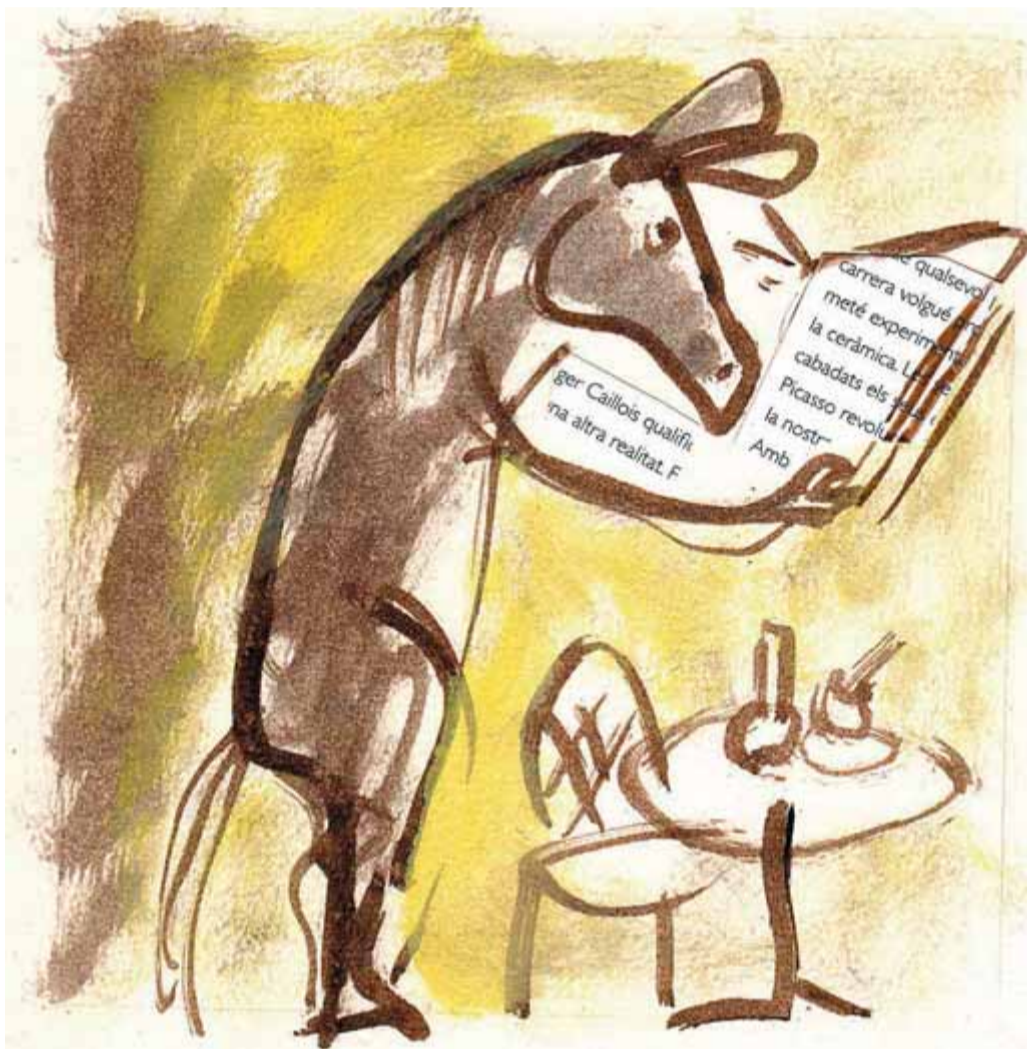
L'estudi del català està augmentant al món. En el curs 2005-06 hi va haver un increment d'un 135% d'universitaris que van triar estudiar català. Dels 5.220 estudiants matriculats el curs 2004-05 es va passar a 7.049. Actualment hi ha 108 universitats estrangeres que ofereixen la possibilitat d'estudiar l'idioma, enfront de les 98 que hi havia el curs passat. Enguany se n'hi han afegit deu més i ja són 28 els països dels cinc continents que han donat l'opció d'estudiar-lo. Els interessats en el català no són tan sols els fills dels immigrants catalans, sinó també "els estrangers que volen aprendre la llengua perquè s'han interessat per Catalunya des d'un punt de vista arquitectònic, econòmic o turístic", segons va manifestar al diari gratuït *Qué!*, Maria Angels Prats, cap de l'àrea de llengua de l'Institut Ramon Llull.

L'ESTAT ESTRANGER ON MÉS S'ESTUDIA EL CATALÀ és Alemanya, on hi ha un total de 23 universitats que compten amb el català com a assignatura i on hi ha inscrits 2.609 alumnes. El passat mes d'octubre es va firmar a Terrassa un acord entre la Generalitat i la UNED (Universidad Nacional de Educación a Distancia) per promoure els estudis de català a tot el món. A l'Estat espanyol hi ha 1.227 alumnes. Madrid ha incrementat aquesta mateixa setmana l'oferta amb un acord entre la Fundació General de la Universitat Alcalá de Henares, la Delegació del Govern de la Generalitat a Madrid i l'Institut Ramon Llull. Les tres institucions han signat un nou conveni per tal d'unir esforços per a l'ensenyament de la llengua, la cultura i la literatura catalanes a la ciutat.

EN ELS DARRERS QUATRE ANYS el nombre d'alumnes ha augmentat progressivament. Els inscrits als exàmens de català a Madrid l'any 2003 van ser 74. En el 2006 ja s'han registrat 162 persones. En total hi ha sis centres a la capital espanyola on es pot estudiar català: l'edifici Trinitarias (que acull els cursos de la Delegació), la Facultat de Filologia de la Universitat Alcalá de Henares, la Universitat Complutense, la UNED, el Cercle Català a Madrid i l'Escola Oficial d'Idiomes.

CADA VEGADA HI HA MÉS GENT QUE S'ANIMA a estudiar català al món. La Universitat d'Estudis Estrangers de Hankuk, a Seül, per exemple, és pionera a l'Àsia en l'ensenyament del català. Fa uns deu anys que imparteix cursos de llengua catalana i és l'únic centre a tot Corea on s'ensenyava. La docència s'integra dintre d'un pla d'estudis com una assignatura optativa semestral, Català: Llengua i Cultura, que s'imparteix a l'últim curs (4t) i hi participen alumnes coreans del departament d'espanyol. El semestre passat van comptar amb la participació de 36 alumnes en total. Dos estudiants de Hankuk fins i tot han gaudit enguany d'una beca de l'Institut Ramon Llull per realitzar un curs a la Universitat de Barcelona.

UNS DELS LLOCS ON ES POT ESTUDIAR CATALÀ al món són les Comunitats Catalanes de l'Exterior (CCE), centres que s'han format amb la intenció de promoure la cultura catalana arreu del

MONTESOL

“L'Estat estranger on més s'estudia el català és Alemanya, on hi ha un total de 23 universitats que tenen el català com a assignatura, amb 2.609 alumnes inscrits”

món. De les 114 que hi ha a hores d'ara, a 39 es pot estudiar el català. Actualment hi ha 1.726 estudiants que realitzen cursos oficials de català, la qual cosa suposa un augment del 60% respecte a l'any passat. Per primera vegada hi ha 10 d'aquestes comunitats que ofereixen la possibilitat d'estudiar català: Argentina (2), Regne Unit, França, Suïssa (2), Colòmbia, Cuba, Marroc i Xile.

TOTA AQUESTA INFORMACIÓ, aquesta interessant llista de dades, parla per ella mateixa. L'estudi del català està creixent al món i és un bon senyal. Tothom en vol més i queda molta feina a fer, però s'estan fent passos que funcionen. L'incre-

ment d'un 135% és percentualment molt significatiu i positiu. No deixa de sorprendre que hi hagi el doble d'estudiants a Alemanya que a l'Estat espanyol, però la xifra millorarà a Espanya després de llegir articles com el de Ramón Chao al diari *La Voz de Galicia*, titulat *¡Visca Catalunya!* “M'agraden els catalans –comença– perquè al llarg de la seva història van acollir ibers, fenicis, cartaginesos, grecs, romans, jueus, àrabs i tota classe de xarnegos i sudaques, sense conèixer els problemes que afecten ara França: és un exemple”.

“M'AGRADEN ELS CATALANS PERQUÈ TENEN d'emblema un burro tenaç, treballador i reflexiu, molt allunyat del toro ibèric al qual les seves braves i cegues envestides l'atansen a la mort. Aquests animals són d'una raça registrada, protegida i prolífers sementals. Igual que el cava, s'exporten a nombrosos països per millorar l'espècie autòctona, com als Estats Units, on van crear el *Kentucky-catalan donkey*. I allà no pensen, ni molt menys, a boicotejar-los”.

“M'AGRADA CATALUNYA –acaba– per damunt de tot perquè un dels meus fills va triar la seva capital per viure-hi perquè és una ciutat oberta, tolerant i discreta”. Ramón Chao és músic, escriptor, periodista i crític literari, Comanador de les Arts i les Lletres de França i pare del cantant Manu Chao.

 Marçal
Sintes

Com saben, els nord-americans han elegit nous representants a la Cambra de Representants i al Senat. Simultàniament es van celebrar més de dos-cents referèndums a tot el país. Un d'ells, a Arizona, posava sobre la taula una proposta per incrementar la participació electoral. La idea, que no va reeixir, consistia a rifar un milió de dòlars entre els ciutadans que anessin a votar. La pensada és original i, com a mínim, demostra que hi ha gent preocupada per l'abstenció. És, francament, el que sembla que no passa per aquests rodals. Després de les preceptives llàgrimes de cocodril, tothom torna als seus afers i se n'oblida. Tanmateix, l'altre dia van ser més de 2.250.000 els catalans abstencionistes, xifra que va fer pujar el percentatge del 37,4 del 2003 al 43,2. L'espectacular nombre de papeletes en blanc –setè *partit català*– i el vot a formacions de rebuig (del qual s'ha beneficiat Ciutadans) porten a pensar en almenys dos tipus diferents d'abstenció. D'una banda, una de més estructural, que correspondria a persones que mantenen una actitud vinculada a la passivitat i el distanciament, mesclada amb una conformitat prèvia quant als resultats dels comicis. De l'altra, gent que ha optat per l'abstenció –o una altra de les opcions citades– empenya per una sensació de malestar, gent fastiguejada de la política en general i de la catalana en particular. Qui aconsegueixi connectar i retornar l'esperança a aquests segons abstencionistes –i no diguem si a sobre atrau una part dels primers– farà un favor a la democràcia i, a més, s'apuntarà un resultat electoral espectacular.

m.sintes@hotmail.com